kosmo Z. Tutmondo, universo.

Kosmetiko. 1 Arto higiene flegi la haŭton, la harojn k la dentojn. 2 Ingredienco uzata de tiu arto.

Kosmogonio. Teorio, doktrino pri origino de universo.

Kosmografio. Scienco, studanta la movojn de astroj k la astronomian sistemon de universo.

kosmologio Z. Scienco pri la ĝeneralaj leĝoj regantaj la universon. Vd kosmogonio, kosmografio.

Kosmopolito. 1 Homo, kiu rigardas la tutmondon kiel sian patrujon; mondcivitano, homarano. 2 Homo, ordinare riĉa k monduma, kiu pasigas sian vivdaŭron vojaĝante tra diversaj landoj: ~a aventuristo. ~eeo, ~ismo. Doktrino k vivmaniero de ~o (Kp sennaciismo, номавалізмо).

*Kosti (tr). 1 Esti akirebla nur je difinita prezo: tiu libro ~as du frankojn; ~i dek markojn po metro, ĉiumetre; la reklamo ~is dek mil dolarojn ; ~i neniom, nenion. 2 Esti akirebla, atingebla, nur dank' al iu peno : kio multe ~as, mutte valoras Z: senpaga estas la morto, sed ĝi ~as la vivon Z; la milito ~is la vivon de multaj miloj da homoj ; tiu libro ~is al mi multajn laborojn k tacojn; la konfeso ~is al li multe B; ĉiu paŝo antaŭen ~as doloron k suferon Z. ~o. Sumo aŭ ofero necesa por akiri ion: la ~oj de la vojaĝo; ne valoras la faro la ~on de l' preparo Z (Vd KANDELO, FELO); per mia propra ~opago mi fariĝis saĝa. ~a, multe~a. Altpreza, kara 3.

*Kostumo. Maniero sin vesti; vesto propra al iu nacio, klaso, tempo, ofico, cirkonstanco: la ~o de l' antikvaj Romanoj; klerika, militista, ceremonia, negliga ~o; la kongresanoj dancis en naciaj ~oj.

koŝo ‡. Fera ringo, kies rando havas foldon por loki ĉirkaŭantan ŝnuron.

koŝera. Kvalifikas manĝaĵojn preparitajn laŭ la juda rito.

*Koto. 1 Tero, polvo miksita kun malpuraj akvoj de stratoj aŭ vojoj : fali en ~on; kiu ludas kun ~o malpurigas la manojn Z (p.; f. kamarado de malnoblulo fariĝas mem malnoblulo); trafi per la vizaĝo en la ~on Z (p.; f. ridinde mal-

sukcesi); ~vadi. Kp ŝlimo, marco. 2 (f) Honto, malnoblaĵo, malgloro, malglora stato: malpuraj animoj, kneditaj el ~o; li falis en la ~on de la plej malnoblaj pasioj; vivi en ~o Z; superŝuil iun per ~o Z (malnoblaj insultoj); ~animulo. Kp Fordettindaĵo, ŝaŭmo, rublo. ~a. Karakterizata per ~o: novembra ~a tago; ~a vetero Z; kaldrono ridas pri poto, k mem estas ~a Z. ~1 (ntr). Feki: ne ~as besto en sia nesto Z. ~ŝirmilo. Parto de veturilo destinita por ŝirmi veturantojn kontraŭ ~o.

kotangento Δ . Tangento de la komplementa angulo.

koterio. Aro da personoj, kiuj ŝatas k laŭdas nur tion, kion iu el ili faris; ekskluziva partietaĉo: politika, beletra ~0. Kp klano 2, kamarilo.

kotiledono . Parto de la grajno, renkontata ĉe la embrio de fanerogamoj, k kiu liveras aŭ preparas la nutron al la embrio dum la ĝermado. ~a. Rilatanta al ~o; havanta ~on: ekzistas unu, du- k plur~aj plantoj.

kotiljono b. Speco de komuna diversfigura danco, kies aranĝo dependas de la dancgvidanto.

Kotlzl (ntr). Pagi sian parton por komuna elspezo: la lernantoj ~is por donaci memorafon al la instruisto. ~o. Ago ~i, rezulto aŭ kosto de la ago: multaj societanoj ne repagis la kotizon, kvankam ĝi estas malalta. Kp kontingenti, kontribuli.

Kotleto. Rostita peco el ripviando de ŝafo, bovido, porko.

*Kotono. Teksebla blanka delikata lanugo čirkatuvolvanta la grajnojn de ~arbo k el kiu oni fabrikas tolsimilan ŝtofon: ~a drapo, ~hava ŝtofo. Kp KATUNO. ~arbo, ~ujo. Arbeto el fam. malvacoj (gossypium). Fulm~o. Kombita ~o preparita kun azotacido k flagranta kiel pulvo.

kotorno. Suo de antikvaj tragediaj aktoroj, kun tre alta plando.

*Koturno. Flavgriza kampobirdo el fam. galinacoj, parenca je perdriko, sed pli malgranda (coturnix).

*Kovl (tr). 1 (pp ino de birdoj) Sidi sufiĉan tempon sur ovoj por havigi al ili konstantan varmon k ebligi maturiĝon de la embrio: kokino ĉirkaŭita de sia